ARBEIDSVOORZIENING

1. *Actuele feiten.* Door de Directie voor de Arbeidsvoorziening is besloten een proef te nemen met de scholing, eventueel bijscholing, van landarbeiders, teneinde te kunnen voorzien in de actuele tekorten aan vakkundige arbeidskrachten, welke in tal van landbouwbedrijven bestaan. In het komende voorjaar zal een aanvang gemaakt worden met de scholing in de landbouwbedrijven zelf, onder toekenning van een trainingstoeslag. Reeds deze winter wordt echter op de Rijkswerkplaatsen voor Vakontwikkeling begonnen met een handvaardigheidsopleiding voor de landbouw. De leergangen, welke voor de landarbeiders zullen worden gegeven, omvatten een leergang algemene handvaardigheid voor landarbeiders en een voor tuinarbeiders en een leergang algemene handvaardigheid, aangevuld met enige onderdelen van de cursus autotechniek. Deze laatste leergang is speciaal bedoeld voor landarbeiders, die met machines en werktuigen zullen moeten werken. De normale duur van deze leergangen bedraagt 10 à 11 weken.

In het algemeen zullen voor deelneming aan de handvaardigheidsleergangen voor de landbouw in aanmerking gebracht worden werknemers van 18 jaar en ouder, die tijdens het seizoen in de landbouw plegen te werken, en boerenzoons van 18 jaar en ouder, die in loondienst in de landbouw wensen te gaan werken, welke onvoldoende vakbekwaam zijn om zonder meer als vast landarbeider geplaatst te kunnen worden.

Gedurende de periode 14 t/m 22 december kwamen er in totaal 2.828 Hongaarse vluchtelingen naar ons land. Van dezen werden ten behoeve van de arbeidsbemiddeling 1.961 beroepsbeoefenaren geregistreerd, te weten 1.725 mannen en 236 vrouwen. Tot en met 22 december konden 1.001 plaatsingen tot stand komen (945 mannen en 56 vrouwen), hetgeen inhield, dat behalve voor een werkkring ook voor huisvesting werd gezorgd. Voor 968 geplaatste alleenstaanden werd een pension gevonden, terwijl aan 33 geplaatste, in gezinsverband levenden, een woning beschikbaar werd gesteld.

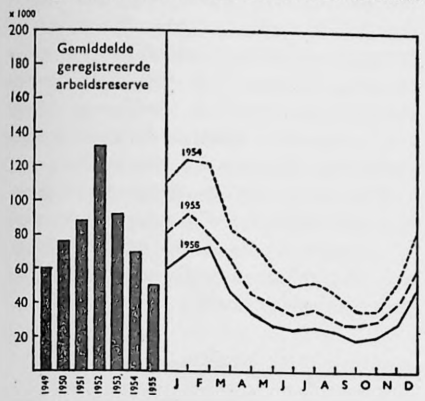
Het aantal openstaande aanvragen van werkgevers, betrekking hebbende op Hongaren, bedroeg per 22 december nog 8.587.

2. *Arbeidsmarkt.* Gedurende de maand december nam de geregistreerde mannelijke arbeidsreseve toe van 30.815 tot 50.006, derhalve met 19.191 het aantal werkloze mannen steeg met 14.284 tot een aantal van 40.117, terwijl de bezetting van de aanvullende werken met een toeneming van 4.907 op 9.889 kwam te liggen.

De oorzaak van deze stijging lag in het seizoen. In de bouwnijverheid kwamen verschillende werken gereed, vooral op het gebied van wegenaanleg en grondwerken, terwijl in de landbouw de oogst- en najaarswerkzaamheden ten einde liepen. Bovendien liepen in de aardappelmeel- en suikerfabrieken de campagnes af. In het bijzonder onder de landarbeiders, de grondwerkers en de losse arbeiders nam de werkloosheid toe.

Het verloop van de geregistreerde arbeidsreserve sedert 1954, alsmede de gemiddelde geregistreerde arbeidsreserve van mannen in de jaren 1949 t/m 1955, is in onderstaande grafiek weergegeven.

Geregistreerde arbeidsreserve van mannen

De in december 1956 opgetreden stijging van de werkloosheid bleef beneden die van december van het vorige jaar, toen de geregistreerde arbeidsreserve met rond 22.000 toenam. Dit ondanks de omstandigheid dat in de laatste week van de afgelopen decembermaand door de verschillende feestdagen de aanneming van nieuw personeel werd afgeremd.

Meer nog dan in voorgaande jaren viel dit jaar de tendens waar te nemen om tijdens de wintermaanden zoveel mogelijk personeel in dienst te houden, om zodoende het verloop naar andere bedrijven tijdens de periode van seizoenwerkloosheid te vermijden. Bovendien kon een groter aantal seizoenwerklozen tijdelijk in andere bedrijfstakken worden opgenomen. Het gevolg hiervan was, dat de toeneming van de seizoenwerkloosheid beperkter bleef dan in het vorige jaar. De wrijvingswerkloosheid kwam in de afgelopen maand iets hoger te liggen, doordat in de laatste week van december de bemiddeling enigszins werd afgeremd. Het aflopen van de oogst- en najaarswerkzaamheden in de landbouw leidde tot een lichte toeneming van de werkloosheid van minder geschikten en van de structuurwerkloosheid.

Van de geregistreerde mannelijke arbeidsreserve van 50.000 per ultimo december 1956 bedroeg de seizoenwerkloosheid 24.000, de wrijvingswerkloosheid 8.000, de werkloosheid van minder geschikten 10.000 en de structuurwerkloosheid 8.000.

Deze voor eind december zeer lage omvang van de geregistreerde arbeidsreserve kon alleen bereikt worden door de aanhoudende druk van ernstige arbeiderstekorten. In de Arbeidsmarktbeschrijving 1955 werd voor 1956 als verwachting uitgesproken een gemiddelde werkloosheid van 45.000, met een redelijke mogelijkheid, dat het aantal nog iets lager zou komen te liggen. Aangenomen werd echter, dat langzamerhand het minimumniveau van de werkloosheid wel bereikt zou zijn. Door het grote personeelsgebrek en de voortdurende gunstige vooruitzichten wat de ontwikkeling van onze economie betreft bleek de werkloosheid nog verder ingedrukt te kunnen worden. Met het cijfer van eind december werd voor 1956 een gemiddelde geregistreerde arbeidsreserve van rond 37.000 bereikt. Het gemiddeld aantal werkloze vrouwen heeft rond 2.000 bedragen.

Onmiddellijk doet zich hierbij de vraag voor, of nu met deze gemiddelde werkloosheid van 37.000 het minimum zo ongeveer bereikt zal zijn. Gezien de ervaring van de afgelopen jaren lijkt het aannemelijk te stellen, dat, hoewel in langzamer tempo, een geringe verdere daling nog wel zou kunnen plaatsvinden. Indien de arbeiderstekorten blijven voortduren, zal het mogelijk zijn, dat elk van de onderscheiden

werkloosheidsvormen qua omvang nog iets teruggedrongen wordt. Het is momenteel echter uitermate moeilijk om voor 1957 een prognose ten aanzien van de omvang van de werkloosheid te stellen. Veel hangt af van de maatregelen, welke de Regering zal nemen op het gebied van de beperking der bestedingen, terwijl ook de invloed van het beperkte verbruik van olie en benzine — momenteel is van een ongustige invloed hiervan op de werkgelegenheid nog niet te spreken — moet worden afgewacht.

Van veel betekenis lijkt in ieder geval het feit, dat mocht door deze factoren de werkgelegenheid enigszins verminderen, een groot deel van deze daling zal kunnen worden opgevangen door de buffer van de grote personeelstekorten, welke thans nog bestaan en voor mannen en vrouwen samen op rond 100.000 gesteld mogen worden.

De vraag naar mannelijke arbeidskrachten bleef ook per eind december 1956, ondanks de seizoenteruggang in verschillende bedrijfsklassen, hoog. Het aantal openstaande aanvragen bedroeg nog rond 64.000, hetgeen rond 9.000 meer was dan een jaar tevoren.

Een overzicht van de geregistreerde mannelijke arbeidsreserve en van de vraag naar mannen op het einde van december 1955 en 1956 geeft onderstaande tabel.

Geregistreerde arbeidsreserve van en vraag naar mannen

Bedrijfsklassen en beroepsgroepen	Geregistreerde arbeidsreserve		Openstaande aanvragen	
	eind dec. 1955	eind dec. 1956	eind dec. 1955	eind dec. 1956
Aardewerk, baksteenindustrie	341	172	1159	1603
Bouwnijverheid	11658	7552	4071	7019
Hout-, kurk-, stroverwerkende industrie	304	118	2463	2835
Kledingindustrie	335	76	345	500
Leder-, rubberindustrie	199	66	1525	1613
Veenderijen	1975	1474	—	—
Metaalnijverheid	1862	1391	24661	27696
Textielnijverheid	308	111	2103	3093
Voedings- en genotmiddelenindustrie	762	354	2029	2429
Landbouwbedrijven	19144	13782	754	688
Handel	1635	858	454	444
Hotelpersoneel	1786	1355	361	424
Scheepvaartpersoneel	587	409	338	449
Niet varend transportpersoneel	2158	1319	1171	1449
Kantoorpersoneel	2627	1337	2126	2267
Losse arbeiders	12792	7200	2444	3008
Overige bedrijfsklassen	4647	2309	8771	8350
Minder geschikten	—	10123	—	—
Totaal	62800	50006	54775	63867

H. L. Gevers

DE UITDAGING VAN HET SOCIALE VRAAGSTUK (*met als ondertitel: het antwoord ener verantwoordelijke samenleving*), *Prof. Mr N. E. H. van Esveld, uitg. Van Gorcum en Comp. N.V., Assen, 1956, 100 pag. f 4,90.*

Het boek is een bewerking van een aantal radiolezingen, die de auteur voor de V.P.R.O. over een aantal arbeidsproblemen heeft gehouden. Gelukkig is de auteur ontkomen aan het gevaar, dat soortgelijke uitgaven vaak kenmerkt, nl. dat tussen de delen (oorspronkelijk afzonderlijke lezingen) geen verband is gelegd. De basis van de hier ontwikkelde gedachtenwereld is de Boodschap van Jezus Christus, en het praktisch ideaal van een doorleefd Christendom loopt als een duidelijk aanwijsbare rode draad door het gehele werk. Ik ben altijd vervuld van bewondering voor hen die — niet-theoloog van professie zijnde — de moed hebben in woord of in geschrift openlijk ervan te getuigen, dat de uiteindelijke oplossing ook van het sociale vraagstuk slechts kan komen van de praktische naleving van het gebod: „Heb uw naasten lief als Uzelve". Juist ook op het gebied van de arbeid kan een dergelijk geschrift het onacceptabele karakter krijgen van een suikerzoet Christendom. De aandachtige lezer van dit helder geschreven boek wordt het duidelijk, dat de auteur spreekt uit eerlijke overtuiging met voldoende realiteitszin en begrip voor de grenzen van ideaal en utopie. Schrijver schetst de structuurverandering in het sociale vraagstuk, dat immers niet meer is een *arbeiders*aangelegenheid, maar geworden is een algemeen menselijk vraagstuk, waarvan de oplossing slechts kan worden benaderd door een door allen aanvaarde „verantwoordelijke samenleving" waarvan de grondslagen onder meer ontwikkeld zijn op de bijeenkomsten van de Wereldraad van kerken. Na principiële uitwerking van deze grondgedachten vindt toetsing plaats aan concrete punten der hedendaagse arbeidsrechtelijke problemen, als het arbeidsloon, de winstdeling, de sociale zekerheid en de persoonlijke verantwoordelijkheid, de medezeggenschap zoals deze gestalte begint te krijgen in de ondernemingsraden en de p.b.o.-organen. In zijn slothoofdstuk geeft de auteur langs concrete lijnen aan welke wijzigingen in ons stelsel van opvoeding dienen te worden aangebracht om tot de onontbeerlijke vergroting van de sociale moraal te geraken.

Ieder in het arbeidsleven belangstellende mens en elke groep uit een onderneming, een vakorganisatie en dergelijke vindt in dit waardevolle boek ruime stof tot overdenking en discussie. G.F.F.

TIJDSCHRIFTEN EN COURANTEN

Algemeen. In „Economisch-Statistische Berichten" van 5 en 12 december staan artikelen over het „*SER-advies inzake bestedingen*", waarin de unanimiteit van het advies wordt geprezen en wordt geconstateerd, dat „*Het einde van de ruimte*" thans is gekomen. De „Katholieke Werkgever" meent, dat in de SER geen compromis had mogen worden gesloten, omdat dit behoort tot de taken van regering en parlement. Prof. Romme betoogt in de „Volkskrant" van 8 december ervan over-

tuigd te zijn, dat de SER bij het stellen van de noodzaak van gemeen overleg tussen overheid en georganiseerd bedrijfsleven niet plotseling een plaats aan de tafel van de wetgever voor zich ingeruimd wil zien. De „Onderneming" van 8 december berekent de kostenstijgingen van de werkgevers die — indien het advies door de regering wordt aanvaard — zullen ontstaan. „Economisch-Statistische Berichten" van 19 december bevat een artikel „*Verstoord evenwicht*" door prof. S. Posthuma, waarin wordt uiteengezet, welke moeilijkheden zich met betrekking tot het verstoord evenwicht in onze economie — dat op 3% van de bestedingen wordt geschat — zullen voordoen en de verwachting wordt uitgesproken, dat de onvermijdelijke temporisering van het ontwikkelingsproces verder zal moeten gaan dan velen zich thans nog realiseren. In hetzelfde nummer van de E.S.B. staat een artikel „*Prognoses, adviezen en bestedingsinflatie*" door dr W. Drees jr, dat betrekking heeft op de ontwikkeling in de jaren 1955 en 1956 en waarschuwt tegen onderschatting van de vraag naar goederen en diensten.

Loonpolitiek. De „Volkskrant" van 1 december geeft verslag van een rede van dr Holtrop, gehouden voor de Nederlandse Kamer van Koophandel voor België en Luxemburg, waarin deze waarschuwt tegen „*de koppeling van lonen en pensioenen aan een index*", die de koopkracht van het geld tot uitdrukking brengt. Dr Holtrop ziet daarin de uiting van een gevaarlijk geldpessimisme. „Sociaal-Economische Wetgeving" van november bevat een overzicht van „*De rechtspraak inzake het B.B.A. 1945*", door prof. mr S. Gerbrandy, waar de schrijver in het bijzonder zijn aandacht op de systematiek heeft gericht. In deze systematiek kan — aldus de redactie van het blad — een leidraad voor de toekomstige wetgeving worden gevonden. Het „Financieele Dagblad" van 7 en 8 december bevat artikelen over „*Zwarte lonen*" door mr M. V. van der Woude, naar aanleiding van een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep, waarin wordt gesteld, dat — aangezien voor de loonbelasting het al dan niet geoorloofde van inkomsten geen rol speelt — het zwarte gedeelte van het loon mede grondslag is geworden voor de heffing ingevolge de sociale verzekeringswetten. Schrijver maakt naar aanleiding daarvan bezwaar tegen toepassing van de coördinatiewet op situaties, die zich voordeden toen deze wet nog niet van kracht was.

Sociale Geneeskunde. De „Sociale Zekerheidsgids" van december bevat een artikel „*Enige aspecten van het vraagstuk der toekomstige bedrijfsgeneeskundige ontwikkeling hier te lande*", waarin het rapport ziekteverzuim en arbeidsproduktiviteit en het wetsontwerp inzake de instelling van bedrijfsgeneeskundige diensten wordt besproken.

SOCIALE VERZEKERING

Algemeen. De „Katholieke Werkgever" van 1 december geeft een gunstig commentaar op het sociale programma van minister Suurhoff. Ook het „Algemeen Handelsblad" van 1, 8, 14, 20 en 22 december bevat een beschouwing van de sociale medewerker waaruit waardering blijkt voor „*Het sociaal regeringsprogram*". Gepleit wordt voor een algemene kinderbijslagverzekering, gefinancierd uit de algemene middelen en uitgevoerd door de Sociale Verzekeringsbank en de Raden van Arbeid; voorkeur wordt uitgesproken voor weduwen- en wezenverzekering als volksverzekering, gefinancierd als de algemene ouderdomswet door de heffing van een percentage van het inkomen tot een grens; aan-

bevolen wordt een invaliditeitsverzekering met uitkeringen in de vorm van een percentage van het loon, gefinancierd volgens het omslagstelsel, terwijl tenslotte gepleit wordt voor een ziekenfondsverzekering met een premie naar draagkracht en het vervallen van het verschil tussen vrijwillige en verplichte verzekerden. In de „Vakbeweging" van 27 nov. behandelt H. Korte jr, „*De loongrenzen der sociale verzekering*", waarbij hij bezwaar maakt tegen de opvatting, dat bij loonsverhoging als gevolg van welvaart de loongrens niet aan het gestegen loonpeil zou behoeven te worden aangepast. In „Medisch Contact" van 13 dec. staat de tekst van een voordracht van de voorzitter van de Landelijke Huisartsenvereniging, C. Landheer, over „*De loon- en inkomensgrenzen*", waarin wordt gesteld, dat de loongrens niet behoort te worden verhoogd als de loonsverhoging het gevolg is van een welvaartsvermeerdering. Het „Tijdschrift voor sociale geneeskunde" van 23 nov. bevat een artikel „*De nieuwe beroepswet*", door dr mr R. R. L. M. Bromberg, waarin vooral de taak van de medisch expert aan de orde wordt gesteld, terwijl aan het slot enkele opmerkingen worden gemaakt over de recente ontwikkeling in de rechtspraak met betrekking tot sommige beroepsziekten. Het „Orgaan van het Gemeenschappelijk Administratiekantoor" van nov. bevat een artikel over „*De aanneming van werk in het sociale verzekeringsrecht*", waarin aandacht wordt besteed aan de kring der verzekerden, de aannemingsovereenkomst en de voorwaarden waaraan moet worden voldaan, wil ten aanzien van een aannemer verzekeringsplicht worden aangetoond. De „Sociale Zekerheidsgids" van dec. bevat een artikel „*Bij de start van de Sociale Verzekeringsbank*", waarin een historisch overzicht van de ontwikkeling, die heeft geleid tot omzetting van de R.V.B. in de S.V.B. wordt gegeven.

Ouderdomsverzekering. Het „Orgaan van het Gemeenschappelijk Administratiekantoor" van nov. bevat een artikel over „*De taak van de werkgever bij de uitvoering van de algemene ouderdomswet*", waarin aanwijzingen worden gegeven met betrekking tot de premieberekening en de loonadministratie.

Ongevallenverzekering. Het „Tijdschrift voor sociale geneeskunde" van 23 nov. bevat een artikel „*Tuberculose en ongeval*", door dr J. D. Edens en prof. dr G. C. E. Burger, waarin na een uiteenzetting van de begrippen „tuberculose-ongeval" een „tuberculose-beroepsziekte" wordt gesteld, dat de bedoeling om voor een lijder aan tuberculose de sociale voordelen van een erkenning als ongevalsgevolg van zijn ziekte te verwerven, zoveel nadelen met zich brengt voor de tuberculosebestrijding in het algemeen, dat aan de epidemiologische bewijsvoering strenge criteria ten grondslag dienen te worden gelegd. In „Bundes Arbeitsblatt" van nov. schrijft dr L. Tekely over „*Die Berufskrankheiten in den Unfallversicherungssystemen europäischer Länder mit einem Ausblick auf die gesetzliche Behandlung der Berufskrankheiten in den Vereinigten Staten*".

Ziekenfondsverzekering. „Het Ziekenfonds" van nov. bevat een artikel over „*De sociale ziekteverzekering in Zwitserland*" waaruit blijkt, dat op dit terrein een wettelijke regeling in voorbereiding is die echter nogal wat moeilijkheden schijnt mede te brengen.

J. H. VAN HOLTHE TOT ECHTEN

KOSTEN LEVENSONDERHOUD

Levensonderhoud in oktober goedkoper. Het prijsindexcijfer van het levensonderhoud, dat door het C.B.S. werd samengesteld, vertoonde van 15 september tot 15 oktober 1956 een lichte daling en wel van 109 tot 108 (basis 1951 = 100). Deze werd zo goed als geheel veroorzaakt door een vrij sterke daling van het indexcijfer voor groenten en fruit. Van 15 oktober tot 15 november steeg het indexcijfer weer tot 109.

SOCIALE VERZEKERING

Algemeen: Loongrens per 1 januari f 6900. Zoals reeds bekend, is een wetswijziging bevorderd, waarbij de voor de ziektewet, de werkloosheidswet, de invaliditeitswet en de wet tot uitbreiding van de toepassing van het ziekenfondsenbesluit geldende loongrens van f 6000,— met ingang van 1 januari 1957 wordt verhoogd tot f 6900,— per jaar.

In verband hiermede zal het maximumdagloon voor de berekening van de premie en de uitkering, dat thans nog f 16,— bedraagt, nog vóór 1 januari 1956 tot f 19,— worden verhoogd.

Als gevolg hiervan zullen de werkgevers op het loon van personen, wier dagloon meer dan f 16,— bedraagt, een groter bedrag aan premie voor de ziektewet, werkloosheidswet en het ziekenfondsenbesluit moeten inhouden dan thans het geval is.

Hoewel deze wijzigingen eerst geruime tijd na 1 januari 1957 in het staatsblad zullen kunnen verschijnen, heeft de Sociale Verzekeringsraad aan de bedrijfsverenigingen, de Raden van Arbeid en de Sociale Verzekeringsraad medegedeeld, dat reeds van 1 januari 1957 af gehandeld kan worden conform de te verwachten voorstellen van de regering.

Voorts heeft de Sociale Verzekeringsraad de uitvoeringsorganen in overweging gegeven de op 1 januari 1957 lopende uitkeringen krachtens de ziektewet, de werkloosheidswet en de ongevallenwetten met 5,6% te verhogen, met het oog op de looncompensatie van 5,6% voor de premie ingevolge de algemene ouderdomswet.

Algemeen: Sociaal beleid invaliden. Uit de memorie van antwoord van de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid blijkt dat onderzocht wordt in hoeverre voor alle invaliden van 18 t/m 64 jaar, die door arbeid niet meer in eigen levensonderhoud kunnen voorzien, betere voorzieningen van rijkswege kunnen worden getroffen. De regering stelt zich voor de voorzieningen voor alle invaliden gelijk te stellen aan die voor de blinden. Het onderzoek naar de mogelijkheden is nog niet afgesloten, mede door de op handen zijnde herziening van de invaliditeitswet, waarover de Sociaal-Economische Raad advies zal uitbrengen.

OUDERDOMSVOORZIENINGEN

Looncompensatie en premie algemene ouderdomsvoorziening. De Stichting van de Arbeid heeft geadviseerd met ingang van 1 januari jl. een voor alle werknemers geldende loonsverhoging toe te kennen van 5,6 % boven de rechtens geldende lonen tot een maximum van de salarisgrens, waartoe de algemene ouderdomswetpremie zal worden geheven. Wanneer deze nog niet bekende grens gesteld zal worden op f 6900,—, dan zal dus de loonsverhoging een maximum krijgen van f 368,40 per jaar.

Looncompensatie. In de beschikking van het College van Rijksbemiddelaars van 14 december 1956 inzake looncompensatie in verband met de inwerkingtreding van de algemene ouderdomswet wordt het onderstaande bepaald.

Aan werknemers van 15 jaar en ouder doch niet ouder dan 65 jaar, wordt door de werkgever boven de rechtens geldende lonen een bijdrage uitgekeerd. Deze bijslag bedraagt 5,6% van het rechtens geldende loon en wordt afgerekend bij de loonuitbetaling in de gebruikelijke betalingsperiode. Hierbij dient er rekening mede te worden gehouden, dat de bijslag niet meer zal bedragen dan f 386,40 per jaar. Onder loon dient voor de toepassing van deze beschikking te worden verstaan elke rechtens geldende beloning (met uitzondering

van deze bijslag) die, onder welke benaming ook, ter zake van de arbeid wordt verstrekt, met uitzondering van vergoedingen, voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten, die de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking heeft te maken. Indien verwerking van de bijslag in de loonschalen, resp. lonen plaatsvindt en daarbij afrondingen worden toegepast, dienen bedragen van minder dan een halve cent naar beneden en bedragen van een halve cent of meer naar boven te worden afgerond op hele centen. Deze beschikking treedt in werking met ingang van het eerste loontijdvak, dat na 31 december 1956 eindigt (Stct nr 245, d.d. 14/12).

Extrauitkeringen noodwet ouderdomsvoorziening. De halve maand extrauitkering, die is toegekend aan degenen, die trekken van de noodwet ouderdomsvoorziening, zal niet in mindering worden gebracht op de uitkering, die de betrokkenen ontvangen van de Gemeentelijke dienst voor Sociale Zaken.

Verplichtstelling Bedrijfspensioenfonds baggerbedrijf. Op verzoek van de organisaties van werkgevers en werknemers in het baggerbedrijf heeft de Staatssecretaris van Sociale Zaken blijkens de staatscourant van 14 dec. 1956 met ingang van 1 jan. 1957 de deelneming verplicht gesteld in het Bedrijfspensioenfonds voor het baggerbedrijf voor de mannelijke werknemers, jonger dan 65 jaar, werkzaam in deze bedrijfstak. Vermoedelijk zullen in dit pensioenfonds ca 6000 werknemrs deelnemen. Sedert de Wet betreffende verplichte deelneming in een bedrijfspensioenfonds, op grond waarvan deze verplichtstelling heeft plaats gehad, op 26 maart 1949 in werking is getreden, zijn thans 21 bedrijfspensioenfondsen verplicht gesteld.

WERKLOOSHEIDS-VERZEKERING

Werkloosheidsverzekering. De staatssecretaris van Sociale Zaken heeft de premie voor de werkloosheidsverzekering met ingang van 1 januari 1957 verlaagd van 2,4% tot 1,6%. De helft van deze premie komt ten laste van de overheid, de andere helft ten laste van het bedrijfsleven: de werkgevers en werknemers gezamenlijk. Deze verlaging houdt dus in, dat werknemers- en werkgeversaandeel in de werkloosheidsverzekering beide worden verlaagd van 0,6 tot 0,4%.

Sterke verlaging premie voor wachtgeld. Met ingang van 1 januari is in een aantal bedrijfstakken de premie, die moet worden betaald voor de wachtgeldverzekering drastisch verlaagd. In de metaal- en elektrotechnische industrie wordt de premie teruggebracht van één procent tot 0,2, in de chemische industrie van één tot 0,4 procent. In de steen-, cement-, glas- en keramische industrie wordt de premie van twee gehalveerd tot één procent.

B.V. Steen: De premie van 1% geldt alleen voor niet seizoen- en/of vorstgevoelige bedrijven, alsmede voor wel seizoen- en/of vorstgevoelige bedrijven, die voor 1 januari 1957 een regeling treffen krachtens welke een deel van het wachtgeld bij dit soort werkloosheid voor rekening van de werkgever komt. Voor overige groepen blijft de premie op 2% gehandhaafd. De zuivelindustrie die op het ogenblik 0,8% betaalt, wordt 0,4%. In de voedings- en genotmiddelensector gaat de premie 0,8% bedragen die tot dan één procent bedroeg. B.V. Voeding: Deze premie betreft alleen de niet seizoenbedrijven. De premie voor de seizoenbedrijven blijft 1%. Het grootwinkelbedrijf, in de groep detailambachten, wordt van 0,4 verlaagd tot 0,1: de rest van deze bedrijfstak van 1,2 tot 0,6. In de sector vervoer wordt de premie voor de K.L.M. 0,4 (deze was 0,6); in de vervoerbedrijfstak zelf van één procent tot 0,7. Het bank- en verzekeringsbedrijf gaat van 0,6 terug tot 0,4. De overheidsdiensten verlagen de wachtgeldpremie van 1,5 tot 1,3 procent.

ZIEKENFONDSVERZEKERING

Verplichte ziekenfondsverzekering. Na advies van de Ziekenfondsraad en van de Sociaal-Economische Raad te hebben ingewonnen heeft de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid besloten, de premie van de verplichte ziekenfondsverzekering voor het jaar 1957 te handhaven op 4,2 procent.

Inkomensgrens voor de vrijwillige ziekenfondsverzekering. Tussen de landelijke ziekenfondsorganisaties en de organisaties van de medewerkers is overeengekomen, dat de inkomensgrens voor de vrijwillige ziekenfondsverzekering zal worden verhoogd van f 3750,— tot f 6000,—. Ter bepaling van

deze inkomensgrens mag voor elk kind beneden de 16 jaar f 175,— van het werkelijk inkomen worden afgetrokken. Dit mag ook voor kinderen van 16 tot en met 26 jaar, die dagonderwijs volgen of die door invaliditeit geen normale arbeid kunnen verrichten. Als het resterende bedrag dan niet hoger is dan f 6000,— per jaar, is toetreding tot of handhaving in de vrijwillige verzekering mogelijk.

Voorts is een regeling betreffende de inkomenscontrole tot stand gekomen.

Ziekenfondsverzekering bejaarden. De premie voor de ziekenfondsverzekering voor bejaarden, welke door de Staten-Generaal is aanvaard, is door de Ziekenfondsraad vastgesteld op 55 cent per week voor inkomens beneden 2400 gulden en op 1 gulden en tien cent per week voor inkomens van 2400 tot 3410 gulden.

Geen ziekenfondscoupons meer voor werknemers in grote bedrijven. Het ligt in de bedoeling, aldus deelt de Ziekenfondsraad mede, dat het systeem, waardoor werkgevers op hun verzoek ontheffing kunnen krijgen van het verstrekken van ziekenfondscoupons aan de werknemers, wordt uitgebreid. De ontheffing wordt verleend aan werkgevers, die ten minste honderd werknemers in dienst hebben en alleen voor hen die in vaste dienst zijn. Werkgevers, aan wie ontheffing is verleend, zijn verplicht om, nu zij geen ziekenfondscouponboekjes meer kopen, op een andere wijze een voorschot op verschuldigde premies te betalen. Voorts dienen de werkgevers wekelijks aan de betrokken ziekenfondsen mededeling te doen van welke werknemers de verzekeringsplicht is geëindigd.

Naar men verwacht zullen per 1 januari j.l. 214 ondernemingen met in totaal 185.000 werknemers in het bezit van een dergelijke ontheffing kunnen zijn.

WERKGELEGENHEID

Minder geld voor werkgelegenheidsobjecten. De ministers van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Financiën hebben besloten de uitvoering van de werkgelegenheidsobjecten van het Rijk af te remmen. Dit is medegedeeld aan de provinciale commissies voor de werkgelegenheid. Het besluit moest worden genomen in verband met de noodzaak tot bestedingsbeperking door het Rijk. Het afremmen van de uitvoering van de objecten geldt voor het winterprogramma 1956/57.

De maatregel heeft betrekking op de materiaal-intensieve (de z.g. „dure") werkgelegenheidsobjecten. Ze mogen slechts doorgaan voorzover ze als aannemerswerken voor 5 december 1956 werden gegund, of als regie-werk daadwerkelijk werden begonnen. De loon-intensieve (de z.g. „goedkope") werkgelegenheidsobjecten zullen niet worden afgeremd.

STAND DER WETGEVING

Tweede Kamer

Nr 4500. Motie van orde van de heer Roemers c.s. en amendement van de heer De Korte c.s. (28/11) op de rijksbegroting voor het dienstjaar 1957, hoofdstuk XII, Sociale Zaken en Volksgezondheid.

Nrs 4283, 4452, 4508. Verslag op de wetsontwerpen tot:

a. beperking van de uitbetaling van een overheidspensioen bij gelijktijdige aanspraak op een pensioen krachtens de algemene ouderdomswet;

b. verhoging van pensioenen met een algemene toeslag (algemene toeslagwet voor gepensioneerden 1956);

c. wijziging van het stelsel van pensioenberekening in de pensioenwet (Stb. 240) en in de pensioenwet voor de spoorwegambtenaren 1925 (Stb. 294), zomede wijziging in verband daarmede van enige andere bepalingen in die wetten en in de kindertoeslagwet voor gepensioneerden;

d. verhoging van militaire pensioenen met een algemene toeslag (algemene toeslagwet voor gepensioneerde militairen 1956);

e. wijziging van het stelsel van pensioenberekening in de pensioenwetten van de zee- en landmacht 1922, de pensioenwetten voor het personeel der Kon. marinereserve en het reservepersoneel der landmacht 1923 en de militaire weduwenwet 1922. (28/11)

Nrs 4452, 4508. Tweede nota van wijziging op de wetsontwerpen tot:

a. wijziging van het stelsel van pensioenberekening in de pensioenwet 1922 (Stb. 240) en in de pensioenwet voor de spoorwegambtenaren 1925 (Stb. 294), zomede wijziging in verband daarmede van enige andere bepalingen in die wetten en in de kinderbijslagwet voor gepensioneerden;

b. wijziging van het stelsel van pensioenberekening in de pensioenwetten 1933, de

pensioenwetten voor het personeel der Kon. marine-reserve en het reservepersoneel der landmacht 1923 en de militaire weduwenwet 1922.
Nr 4559. Ontwerp van wet en memorie van toelichting tot
a. wijziging van de wet van 3 febr. 1954, (Stb. 60), tot tijdelijke verhoging van renten ingevolge de invaliditeitswet en van de op die renten verleende toeslagen;
b. tijdelijke verhoging van ongevalsuitkeringen;
c. verstrekking van een eenmalige uitkering aan personen, die in het bezit zijn van een uitkering krachtens de noodwet ouderdomsvoorziening;
d. wijziging van de kinderbijslagwet (verhoging kinderbijslagen);
e. wijziging van de kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkers (verhoging kinderbijslagen);
f. wijziging van de noodwet kinderbijslag kleine zelfstandigen (verhoging kinderbijslagen en inkomensgrenzen). (3/12)
Aangenomen d.d. 13-12-1956.
Nr 4563. Ontwerp van wet, memorie van toelichting (13/12), verslag (20/12) en nota n.a.v. het verslag (21/12) tot beperking van de uitbetaling van de pensioenen van gewezen ministers, gewezen staatssecretarissen, gewezen leden van de 2de Kamer der Staten-Generaal, gewezen leden van gedeputeerde staten ener provincie en gewezen wethouders ener gemeente, zomede van de pensioenen van hun weduwen bij gelijktijdige aanspraak op een pensioen krachtens de algemene ouderdomswet. (13/12)
Aangenomen 21-12-1956.
Nr 4341. Voorlopig verslag van het wetsontwerp tot nadere wijziging van de invaliditeitswet. (19/12)
Nr 3767. Nota van wijzigingen betreffende het wetsontwerp tot vaststelling van Boek I van het Nieuwe B.W., met uitzondering van de titels 9, 10 en 12. (19/12)
Nr 4410. Verslag op het wetsontwerp: Pensioenwet voor militairen, behorende tot het personeel der Kon. marine-reserve en het reserve-personeel der landmacht, voorzover deze militairen krachtens een door hen gesloten verbintenis gedurende een bepaald aantal jaren doorlopende werkelijke dienst verrichten. (19/12)
Nr 4567. Ontwerp van wet en memorie van toelichting tot wijziging van de invaliditeitswet, de ziektewet en de zee-ongevallenwet 1919, de wet van 21 december 1950, (Stb. K 590), tot uitbreiding van de toepassing van het ziekenfondsenbesluit en de werkloosheidswet (verhoging loongrenzen). (20/12)
Aangenomen
Nr 4288. D.d. 13-12 het wetsontwerp tot nadere wijziging van de ongevallenwet 1921 en nadere wijziging van de land- en tuinbouwongevallenwet 1922.
Nr 4414. D.d. 13-12 het wetsontwerp tot wijziging van hoofdstuk XII A, rijksbegroting voor het dienstjaar 1956 (voorziening van blinden).
Nr 4283. D.d. 30-11 het wetsontwerp tot beperking van de uitbetaling van een overheidspensioen bij gelijktijdige aanspraak op een pensioen krachtens de algemene ouderdomswet.
Nr 4452. D.d. 30-11 het wetsontwerp tot verhoging van pensioenen met een algemene toeslag (algemene toeslagwet voor gepensioneerden 1956).
Wijziging van het stelsel van pensioenberekening in de pensioenwet 1922 en in de pensioenwet voor de spoorwegambtenaren 1925, zomede wijziging in verband daarmede van enige andere bepalingen in die wetten en in de kindertoelagewet voor gepensioneerden.
Nr 4508. D.d. 30-11 het wetsontwerp tot verhoging van militaire pensioenen met een algemene toeslag (algemene toeslagwet voor gepensioneerde militairen 1956).
Wijziging van het stelsel van pensioenberekening in de pensioenwetten voor de zee- en landmacht 1922, de pensioenwetten voor het personeel der Kon. marinereserve en het reservepersoneel der landmacht 1923 en de militaire weduwenwet 1922.
Nr 4552. D.d. 7-12 het wetsontwerp tot wijziging van de algemene ouderdomswet.
Eerste Kamer.
Nr 4456. Eindverslag van de commissie van rapporteurs, inhoudende M.v.A. over het ontwerp van wet tot regeling van de ziekenfondsverzekering voor bejaarden en tot wijziging van de wet van 21-12-1950, (Stb. K 590), tot uitbreiding van de toepassing van het ziekenfondsenbesluit. (13/12)
Aangenomen 18-12-1956.
Nrs 4283, 4452, 4508. Eindverslag van de commissie van rapporteurs, inhoudende M.v.A. over de ontwerpen van wet tot:

a. beperking van de uitbetaling van een overheidspensioen bij gelijktijdige aanspraak op een pensioen krachtens de algemene ouderdomswet;

b. 1. verhoging van pensioenen met een algemene toeslag (algemene toeslagwet voor gepensioneerden 1956);
2. wijziging van het stelsel van pensioenberekeningen in de pensioenwet 1922 (Stb. 240), zomede wijziging in verband daarmede van enige andere bepalingen in die wetten en in de kinderbijslagwet voor gepensioneerden;

c. 1.verhoging van militaire pensioenen met een algemene toeslag)algemene toeslagwet voor gepensioneerde militairen 1956);
2. wijziging van het stelsel van pensioenberekening in de pensioenwetten voor de zee- en landmacht 1922, de pensioenwetten voor het personeel der Kon. marine-reserve en het reservepersoneel der landmacht 1923 en de mil weduwenwet 1922. (12/13)
Nr 4552. Eindverslag van de commissie van rapporteurs betreffende het wetsontwerp tot wijziging van de algemene ouderdomswet. (18/12)

Nr 4559. Voorlopig verslag (19/12) en eindverslag van de commissie van rapporteurs (21/12), betreffende het wetsontwerp tot;
a. wijziging van renten ingevolge de invaliditeitswet en van de op die renten verleende toeslagen;
b. tijdelijke verhoging van ongevalsuitkeringen;
c. verstrekking van een eenmalige uitkering aan personen, die in het bezit zijn van een uitkering krachtens de noodwet ouderdomsvoorziening;
d. wijziging van de kinderbijslagwet (verhoging kinderbijslagen);
e. wijziging van de kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkers (verhoging kinderbijslagen);
f. wijziging van de noodwet kinderbijslag kleine zelfstandigen (verhoging kinderbijslagen en inkomensgrenzen). 19/12

Aangenomen

Nr 4531. D.d. 4/12 het wetsontwerp tot wijziging van de ontvangsten en de uitgaven van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds voor het dienstjaar 1955.
Nr 4552. D.d. 18-12 het wetsontwerp tot wijziging van de algemene ouderdomswet.